17/03/2021

Η «επιδημία του κορωνοϊού της αμφισβήτησης και απείθειας» στην Εκκλησία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Ο «εκπειρασμός του Θεού» και η «επιδημία του κορωνοϊού της αμφισβήτησης και απείθειας» στην Εκκλησία.

Του Αρχιμ. Αθανασίου Κολλά, Ιεροκήρυκος της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος

Με το δημοσίευμα αυτό, ως ελάχιστος Λειτουργός της Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, θέλω να καταθέσω τον έντονο προβληματισμό, τη μεγάλη ανησυχία και βαθιά αγωνία μου για δύο θέματα ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης και ζωής, που παρατηρούνται στη ζωή του «σώματος της Εκκλησίας» -των Πιστών- αυτή την περίοδο της επιδημίας του κορωνοϊού, τα οποία «παροξύνουν το πνεύμα μου» (Πράξ.17,16), δηλαδή δημιουργούν αναστάτωση στην ψυχή μου. Το πρώτο θέμα είναι «ο εκπειρασμός τού Θεού» και το δεύτερο «η επιδημία τού πνευματικού κορωνοϊού της αμφισβήτησης και απείθειας» στην Εκκλησία.

Α’

1. Η λέξη «εκπειρασμός» προέρχεται από το ρήμα εκπειράζω, που σημαίνει πειράζω έντονα, βάζω σε δοκιμασία, σε εξέταση, σε έλεγχο γνησιότητας, ποιότητας κ.λ.π. Άρα εκπειρασμός σημαίνει πειρασμός έντονος, δοκιμασία,

εξέταση, έλεγχος βεβαιότητας, απόδειξη γνησιότητας κ.λ.π. «Εκπειρασμός του Θεού» είναι ριψοκίνδυνες και ασύνετες ενέργειες, που γίνονται από πιστούς, με τον ισχυρισμό και την πεποίθηση, ότι ο Θεός θα τους βοηθήσει, θα κάνει θαύμα και δεν θα πάθουν τίποτα. «Πειράζει δε Θεόν, ο δίχα λογισμού ριψοκινδύνως τι πράττων» λέγει ο ερμηνευτής των Αγίων Γραφών Θεοδώρητος Κύρου.

2. Ο «εκπειρασμός τού Θεού» είναι αμαρτία, αλαζονεία και ασέβεια στο Θεό και απαγορεύεται από το Θεό απόλυτα, σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη: «Ουκ εκπειράσεις Κύριον τον Θεόν σου» (Δευτ. 6,16). Με το λόγο αυτό ο Ιησούς Χριστός απάντησε, αποστόμωσε και κατενίκησε το Διάβολο, κατά το δεύτερο πειρασμό που δέχτηκε από αυτόν, να πέσει από ένα ψηλό άκρο οικοδομήματος τού Ναού του Σολομώντος και ο Θεός θα τον προστατέψει, αν είναι Υιός Του: «Εάν, του λέει, είσαι υιός του Θεού πέσε κάτω στο γκρεμό, γιατί η Γραφή λέει: Θα δώσει ο Θεός εντολή για σένα στους Αγγέλους Του και θα σε σηκώσουν στα χέρια τους, για να μη σκοντάψει σε πέτρα το πόδι σου» (Ψαλμ. 90,12). Ο Χριστός του απάντησε: «Αλλού, όμως, λέει η Γραφή˙ δεν πρέπει να βάλεις σε δοκιμασία τον Κύριο, τον Θεόν σου» (Δευτ. 6,16. Ματθ. 3, 5-7 πρλ). Με άλλα λόγια, να μη βάζεις -εκπειράζεις- το Θεό σε δοκιμασία με τις πράξεις σου, προκειμένου Εκείνος να δείξει τη δύναμή Του, υπακούοντας στη δική σου παράλογη ενέργεια. «Εκπειρασμός του Θεού» είναι, όταν ζητάμε παράκαιρα θαύματα.

3. «Εκπειρασμός τού Θεού» είναι οι θρησκευτικές απόψεις οι, δήθεν, ευσεβείς ισχυρισμοί -Κληρικών, Μοναχών και Πιστών- όπως: «Ο ιερός Ναός είναι χώρος, όπου κατοικεί ο Θεός. Δεν υπάρχει κανένα μικρόβιο στον ιερό Ναό, για να μολυνθώ. Δεν φοράω μάσκα μέσα στον ιερό Ναό πού είναι αγιασμένος˙ είναι ασέβεια στο Χριστό και στο Ναό Του. Ο Χριστός θα με προστατέψει με τη Χάρη Του, κ.ά.». Με τέτοιες άκριτες, άλογες και ανεύθυνες σκέψεις βάζομε, μέσα στον ιερό Ναό, την υγεία τη δική μας και των εν Χριστώ αδελφών μας σε κίνδυνο «εκπειράζοντες το Θεό», επικαλούμενοι την προστασία και το θαύμα της βοήθειας του Χριστού. Ο Απόστολος Παύλος απαγορεύει τέτοιες απόψεις «εκπειρασμού του Χριστού»: «Μηδέ εκπειράζωμεν τον Χριστόν», λέει κατηγορηματικά (Α'Κορ.10,9). Δηλαδή «ούτε να προσπαθούμε να δοκιμάσουμε, αν θα μας προστατέψει ο Χριστός».

4. Σ αυτό το μεγάλο αμάρτημα και «κρίμα» πέφτουν, όσοι, πεισματικά, αρνούνται ή δεν επιτρέπουν να φορούν μάσκα μέσα στον ιερό Ναό, σύμφωνα με τη συμβουλή και ευλογία της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας και του «εις τύπον και τόπον Χριστού» Επισκόπου τους. Και το κάνουν αυτό, απερίσκεπτα και εγωιστικά, με αυτάρεσκη ικανοποίηση, χωρίς να καταλαβαίνουν την «ύβρι» τους απέναντι στο Χριστό, και έχοντας, δυστυχώς, ήρεμη τη συνείδησή τους ενώπιον τού Θεού και

των εντολών Του, όπως οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, στους οποίους ο Χριστός είπε τα φοβερά «ουαί» (Ματθ. 23,13 εξ.).

5. Το αποτέλεσμα όσων «εκπειράζουν το Θεό» είναι να αποδοκιμάζονται από το Θεό για την ασέβειά τους, όπως ο εβραϊκός λαός (Δευτ. 6,16. Αριθμ. 14, 22-23 πρλ), και να «πληρώνουν» σκληρό και πικρό τίμημα, όπως βεβαιώνεται και αποδεικνύεται από την πραγματικότητα: Πολλοί από αυτούς μολύνθηκαν μέσα στον ιερό Ναό, αρρώστησαν από κορωνοϊό και πέθαναν (Επίσκοποι, Ιερείς, Μοναχοί, Μοναχές και Πιστοί, στην Ελλάδα και σε άλλες Ορθόδοξες χώρες). Άλλοι, μολύνθηκαν μέσα στον ιερό Ναό, αρρώστησαν από κορωνοϊό, εθεραπεύτηκαν, αναθεώρησαν τις απόψεις τους και συμβουλεύουν τους «ευσεβείς» αντιφρονούντες και όλους να φορούν μάσκα και μέσα στον ιερό Ναό, ως ένα μέτρο αληθινής αγάπης και προστασίας και του εαυτού τους και των αδελφών Χριστιανών και συνανθρώπων.

6. Ο «εκπειρασμός τού Θεού» είναι άλλη μία «μεθοδεία της πλάνης» του Διαβόλου (Εφεσ. 4,14), από την οποία κάθε Ορθόδοξος Χριστιανός πρέπει να προφυλάσσεται και να προσέχει, με τη Χάρη και το φωτισμό του Θεού Αγίου Πνεύματος, ώστε να μην παγιδευτεί και χάσει τη σωτηρία του, «εκπειράζοντας» εγωιστικά τη δύναμη τού Θεού, με τις πλανεμένες απόψεις του. «Να μην έχομε μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μας απ’ ό,τι πρέπει να έχομε, αλλά να μας διακρίνει η μετριοφροσύνη και η σύνεση» (Ρωμ. 12,3).

Β’

1. Μαζί με την επιδημία της ασθένειας λόγω του κορωνοϊού, που ταλανίζει όλο τον κόσμο, έχει ενσκήψει στο «πλήρωμα της Ορθόδοξης Εκκλησίας», στον Ορθόδοξο λαό, η επιδημία ενός «πνευματικού κορωνοϊού», που τον ταλανίζει πνευματικά. Γίνεται, μέσω εντύπων ή προφορικά, διασπορά απόψεων με πολλές «μεταλλάξεις», οι οποίες παρουσιάζονται ως, δήθεν, γνήσια ορθόδοξες και ακριβείς, που προτρέπουν τους Πιστούς σε «απείθεια και άρνηση» των πνευματικών οδηγιών, συμβουλών και εντολών της ηγεσίας «του Σώματος της Εκκλησίας», δηλαδή της Ιεράς Συνόδου, σχετικά με την αντιμετώπιση, από την πλευρά της, των προβλημάτων από τον κίνδυνο μετάδοσης του φοβερού κορωνοϊού και μόλυνσης, που έχει δημιουργήσει εκατομμύρια κρούσματα και νεκρούς. Οι σποριάδες αυτού του κορωνοϊού, όπως ισχυρίζονται, επικαλούνται τον πόλεμο των σκοτεινών δυνάμεων, των οποίων αυτοί, δήθεν, γνωρίζουν πολύ καλά τις υποχθόνιες μεθοδεύσεις τους και η ηγεσία της Εκκλησίας σιωπά…

2. Η Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού, με ασφαλή οδηγό το Θεό Άγιο Πνεύμα και το φωτισμό Του, δεν είναι ένα άτακτο, ασύντακτο «σώμα Πιστών» χωρίς ενότητα,

που άγεται και φέρεται κατά τη γνώμη του καθενός. Η Εκκλησία είναι «το μυστικό σώμα του Χριστού» (Α’ Κορ.12,27 πρλ)˙ είναι μία θεανθρώπινη κοινωνία που έχει πνευματική ηγεσία και «ηγουμένους», τους οποίους οι Πιστοί πρέπει να αναγνωρίζουν και να σέβονται και στους οποίους πρέπει να «πείθονται και να υπακούουν», όπως συμβουλεύει ο μέγας Απόστολος Παύλος (Εβρ. 13,17), ώστε να υπάρχει ενότητα, «μία σκέψη, ένα φρόνημα» και όχι «σχίσματα», σύμφωνα με το θέλημα του Χριστού (Α’Κορ.1,10). Ο καλός, ώριμος και συνετός Χριστιανός, που τον οδηγεί το Άγιο Πνεύμα, ζει την ορθόδοξη πίστη του μέσα στην Εκκλησία «συνοδικά», δηλαδή με υπακοή στην πνευματική ηγεσία της Εκκλησίας, στην Ιερά Σύνοδο, όχι σε ακραίες, διχαστικές, άτακτες φωνές θρησκοληψίας, θρησκομανίας και φανατισμού, όχι σε θεωρίες συνωμοσίας, που αποτελούν παγίδα πνευματικής σύγχυσης, ψυχικής αναστάτωσης, σχισμάτων, απομάκρυνσης από την Εκκλησία και στέρηση σωτηρίας.

3. Εκφραστής και τηρητής των αποφάσεων της Ιεράς Συνόδου και εγγυητής της ενότητας με Αυτήν είναι ο Επίσκοπος κάθε ιερής Μητρόπολης. Στις συμβουλές και εντολές του Επισκόπου πρέπει να υπακούει, «πρόθυμα», όλο το «πλήρωμα» της Μητρόπολης (Κληρικοί, Μοναχοί και Πιστοί), ώστε να ζει μέσα στη Χάρη και την ευλογία του Θεού. Ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος διδάσκει, ότι όσοι δεν υπακούουν στον Επίσκοπο και δεν έχουν την ευλογία του, είναι «υπό κατάραν», αποσχίζονται από το ένα και ενιαίο «Σώμα τής Εκκλησίας» και ενεργούν δαιμονικά: «Η ενότητα με τον Επίσκοπο είναι προϋπόθεση της ενότητας με το Θεό και απόδειξη, ότι ο άνθρωπος ανήκει στην Εκκλησία. Ο Επίσκοπος είναι κέντρο αναφοράς της ζωής της Εκκλησίας σε ένα τόπο, είναι εις «τύπον και τόπον Χριστού». Όποιος πράττει κάτι κρυφά από τον Επίσκοπο, λατρεύει το Διάβολο», γράφει ο ιερός Πατέρας στην επιστολή του «Πηρός Σμυρναίους» (P.G. 5,708 εξ).

4. Ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί πρέπει να ζούμε «με επίγνωσιν αληθείας της κατ΄ευσέβειαν» (Τίτ.1,1), με βαθιά γνώση της Χριστιανικής αλήθειας που πιστεύουμε, ώστε «να λατρεύουμε τον ζωντανό Τριαδικό Θεό, στον Οποίο ελπίζουμε να σωθούμε με τρόπο ευάρεστο σ Αυτόν, με σεβασμό και ευλάβεια» (Β’Κορ.4,10.Εβρ.12,28), προκειμένου να μας σκεπάζει με τη Χάρη και το μέγα Του έλεος και να μας σώσει στην ουράνια Βασιλεία Του.